

Vallès. Des de Balenyà, on comença, va seguint avall recollint tota l'aigua de les cingleres del castell de Centelles i Bertí; i des de Collformic i El Brull, per les rieres de Martinet i l'Avencó i encara més enllà, la de Vallcàrcara, que arreplega l'aigua de quasi tot el Pla de la Calma i bona part del Baix Montseny. En els temps de grans pluges, el Congost té aspectes imponents que omplen tota l'amplada del seu llit i és el principal component d'aquest riu un xic complexe que anomenem el Besòs.

Si no fos la història que guarden aquests noms, podríem anomenar Congost al riu Besòs, o Besòs al riu Congost, car aquest és el més llarg de trajecte de tots els que a aquell van a raure i el que porta una trajectòria més fermament dirigida en el mateix sentit. El nom de Besòs comença a pendre'l en la confluència del Mogent, en arribar a Montmeló, i rep d'allà en avall, com afluents importants, el Tenes, la riera de Caldes i el riu Ripoll, tots a la riba dreta, car per l'altra, la proximitat i poca alçada de la serra llevantina impossibilita que hi hagi cap aportació d'importància. De Montmeló enllà, també el Besòs, com tots els rius fan, ha tingut una gran influència en la formació de la plana al·luvial, que assoleix una amplada extraordinària i també, com succeeix en general en aquestes formacions quaternàries, serveix de base per les terres de regatge que dintre les seves dèus troben on xuclar l'aigua que a l'estiu els fa prou falta:

En la vall del Tenes i en la vall de la riera de Caldes, en un pla, però, un xic més petit, hi tenen aproximadament els mateixos efectes que en les dels rius ja comentats. La seva àrea de recepció és més reduïda, però la fluència de les seves fonts és bon xic continua i produeix uns corrents subterranis que nodreixen els regadius de la contrada.

Es natural, doncs, que precisem l'enorme interès que per al Vallès tenen aquestes muntanyes del Montseny, que si en el Tordera tenen poc radi d'acció, car surt aviat dels límits vallesans, en els altres rius són una de les causes bàsiques de l'agricultura i per tant de l'economia vallesana. La importància del Congost sobretot, per çó que a Granollers afecta, bé prou que està assenyalada per la conca important que té designada, encara que les fonts del Baix Montseny queden molt limitades durant el fort de l'estiu; aleshores l'aigua només llisca superficialment fins a La Garriga i d'allà en avall, per les capes inferiors fa el seu curs més o menys subterràniament, que bé prou aniran a cercar per als usos agrícoles les mines i bombes hidràuliques.

Un interessant concurs internacional de salts d'esquí s'efectuà el 7 de gener a Lans (Delfinat, França). El campió fou el norueg Olav Ulland, que realitzà salts fins de 60 mts. André Jarnet, francès, obtingué, en efectuar-ne un de 53 mts., un rècord per la seva nació.